ילדה\כלה

סאמיה מחמוד בבית הבאר תל אביב

סאמייה מציגה סיפור אישי שלה כילדה כלה בפרץ של יצירתיות וחשבון נפש מרשימים . התהליך של הגשמה כיוצרת וכאישה עצמאית דרש התבוננות פנימה לנפשה והיכולת לתרגם את את הבנה וקבלה עצמית ליצירה קוהרנטית נוקבת עם כוונה מוצהרת נגד נשואיי - קטינים.

ההסברים לתופעת נישואי הבוסר בחברה הערבית והחברה החרדית יהודית התמקדו בשני מודלים: הראשון כלכלי, שמשפחות עניות ומרובות ילדים "מוכרות" את הילדה לחתן העשיר.

המודל השני מדבר על חברה מסורתית, שנלחצת מהמיניות המתפרצת של האישה-שבדרך, שעלולה לפגוע בכבוד המשפחה. לכן, כדי לשמור כביכול על כבוד המשפחה, מעבירים את "הבעלות" על הצעירה לגבר כלשהו שהמשפחה בוחרת בעולם המודרני ולא דתי השאיפה להגשמה אישית גם לנשים כמו לגברים מהווה דרך פעולה אחרת לגמרי. נשואין אולי מהווים דרך לגשמה כלכלית ותשובה לתשוקה מינית, אבל מבוסס על היכרות וברית בן שניים שאוהבים ובוחרים בדרך משותתפת לחיים יחד. במילים של סאמייה: "בגיל 15 התחתנתי, הייתי צעירה ולא מודעת ליחסים בין גבר לאישה, ההפתעה הייתה שוק שליווה אותי כל חיי עד יומי זה. ביתי היה כלא סגור, בו ילדתי וגידלתי שלושה ילדים. אחרי 30 שנה החלטתי להשתחרר מהמעגל הסגור, ויצאתי לחירות החומרים של התערוכה מייצגים את הזהות שלי, הבטון החזק מייצג את הגבר בחברה שלי, אבי ובעלי, והדבק מייצג את האישה, מצד אחד רך, גמיש ושקוף, ומצד אחר הוא חזק. הפורטרטים מייצגים אותי בצחוקי, בבכי ובצעקה. הצילומים של שמלת כלה ללא גוף, וללא ראש, מייצגים את נישואיה של ילדה ללא מודעות. הרישום שלי, ילדה תלוייה קשורה בשלשלאות ומנעול שסגר עליה, מייצג את האישה כאובייקט ולא סובייקט, היא הדלי בתוך הבאר. הציורים שלי בצבעי שמן על שקף, המייצגים את האישה השקופה ואת החברה המסורתית.

אני מקווה שהעבודה שלי תהווה תיקון לקהילה, ותעלה את המודעות בחברה"

סאמייה נרשמה ללימודים בתל חי, למדה רישום, פיסול, ציור והדרכה. היום היא מדריכת ילדים מוכשרים, במרכז "סטיפס" במג'דל שמס.

אוצר יוחנן הרסון

سيرة حياتي

إسمي ساميه محمود، ولدت في جبال لبنان فائقة الجمال، لأب سوري وأم لبنانية (مصممة أزياء).
سنة ١٩٧٦ إنتقلنا لقرية مجدل شمس في هضبة الجولان.
في سن الخامسة عشر تزوجت، كنت صغيرة وغير مدركة للعلاقة بين الرجل والإمرأه، الصدمة كانت كبيرة وما زالت ترافقني.
بيتي كان سجن مغلق فيه أنجبت وربيت ثلاثة أولاد.
بعد ٣٠ سنة قررت التحرر من الدائرة المغلقة، وخرجت إلى الحرية.
إلتحقت بالتعليم في كلية تل حاي، تعلمت الرسم، النحت والإرشاد.
اليوم أنا أعمل كمرشدة أطفال موهوبين في مركز steps في مجدل شمس.

موضوع عملي هو : الزواج المبكر بالرسم والتصوير والنحت.
المواد التي أستعملها هي: الباطون، الصمغ، الجبص، مادة الألجينات وشرائح عرض شفافة.
هذه المواد تمثل شخصيتي:
الباطون القوي يمثل الرجل في مجتمعي، أبي وزوجي. الصمغ يمثل المرأه من ناحية هو طري، لين وشفاف ومن ناحية أخرى هو قوي.
مثلت وجهي بعدة أشكال، بالضحك، بالبكاء وبصرخة.

الصور هي فستان عروس بدون جسم ولا رأس يمثلوا زواج طفلة غير مدركة.
الرسم بالرصاص طفلة معلقة بالسلاسل وتمسك بقفل، مما يمثل المرأة كأداة تُستعمل كما يُستعمل الدلو المعلق في البئر.
رسوماتي بألوان زيتية على شريحة شفافة تُمثل المرأة الشفافة والمجتمع التقليدي.
كلي أمل بأن تساهم أعمالي بتصليح المجتمع من خلال رفع مستوى المعرفة بخصوص الزواج المبكر.